

2011

ano

Asorey

Francisco Asorey foi un traballador incansable, un home sinxelo e humilde, desinteresado no seu esforzo, cunha gran humanidade e espiritualidade. Un dos máis grandes escultores galegos do século XX. Captou e expresou, coma ninguén, a imaxe e o sentimento da Galicia do su tempo, o que lle valeu o título de “ESCULTOR DA RAZA”.

A Asociación Candea e os centros de ensino de Cambados queremos, rendir unha homenaxe ao noso escultor máis representativo no ano no que se cumpre o 50 aniversario da súa morte. Para elo estudamos a súa vida e a súa obra e fixemos sobre el numerosos traballos, dos que esta exposición é unha pequena mostra.

Centros participantes:

C.E.I.P. Castrelo, C.E.I.P. Corvillón, C.E.I.P. Enríquez Barreiro (Vilariño), C.E.P. Antonio Magariños, C.E.I.P. San Tomé, E.E.I. Da Pastora, I.E.S. Francisco Asorey, I.E.S. Ramón

ILTMO. CONCELLO DE CAMBADOS

2011, ano Asorey

I.E.S. Francisco Asorey

Francisco Asorey: unha vida en fotos

Francisco Hipólito Asorey González, nace en Ferrol (Cambados) o 4 de marzo de 1929. Arriba na imaxe, mostrase a Culla Real e a casa dos Sotomaior (onde naceu). Venen algúns cachorros colgados na fachada que corresponden á tenda de ferraría que tiñan os seus pais. Aquí alópanse hoxe en día, a praza dedicada a Asorey coa copia ou réplica da súa escultura "Nacida".

Na súa xuventude, Asorey estudou Arte de Galicia, en Barcelona, no Colexio de Artes e Oficios dos Sotomaior de Barriá. Esta é a primeira foto que tomou de Asorey, tiña sobre 15 anos.

Taller de imaxinería relixiosa da Escola de Artes e Oficios de Barriá. Aquí Asorey foi perfeccionando as súas dúas de escultor e realizou as súas primeiras obras (que non conservamos). A influencia do estilo modernista que el coleccionou en Barcelona, estará presente na súa obra posterior.

Retrato en 1916. Debe corresponder aos anos que pasou en Madrid.

Juana Ferreiro, muller de Asorey coa que casa en 1918, unha vez que se instala en Santiago de Compostela, de onde xa non se moveu.

Na revista "Vida galega" aparecen publicadas todas estas coleccións de fotos en maio de 1918 e entre todas as obras que aparecen nesta imaxe pertencen á exposición de Arte Galega da Coruña que foi en agosto-setembro de 1917. Todas esas obras están pertencendo agora a co colección "Rezo de Beatas" ou "Devoción" da que conservan unha copia no Museo de Pontevedra.

Asorey realizando a escultura que lleu a tita de José Gil, folgado e cineasta vigués. Asorey aparece retratado a beiseiros en barro que logo se pasará a mármore. Na escultura final véase como a morte abraza dunha maneira traxoira a María Gil (a primoxénita de José Gil), morta mozo nova a causa da epidemia de gripe de 1918. Actualmente posúe en Vigo, no Cemiterio de Perillo.

"Rezo de Beatas" ou "Devoción do espírito". Aquí aparece na Exposición de Arte Galega que se fixo en Bos Aires en 1925.

Asorey diante do seu obradoiro de Caramonilla, en Santiago, no que se instala a partir de 1920. Aparece retratado xunto a un touro de cabalo ou quaila castiñeiro, as modernas coas que traballaba normalmente.

Tarxeta co menú que se serviu en Cambados durante a homenaxe que se lle fixo a Asorey en decembro por non ter obfido en Madrid un premio importante pola súa escultura "Nacida". 1922. Foi organizada por varios amigos entre eles o poeta Ramón Cabanillas e escultores de máis importantes persoas da cultura de entón.

Asorey xunto a "O Tesouro". Venen ao fondo tamén as esculturas de Devocións, Picarillo ou o retrato do Reitor da Universidade de Santiago, Luis Torro (1918). Entre as pedras ver imaxes relixiosas antigas (un concerto unha Virxe) que o artista coleccionaba.

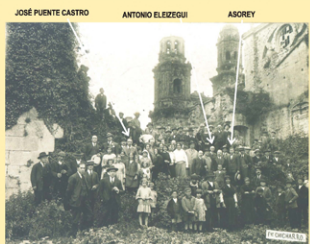
Xantar na finca das Pias no Baileiro de Mondariz, onde vivo logo o acto de ingreso de Antonio Rey Soto a Ramón Cabanillas na Real Academia Galega en 1920.

ANTÓN VILLAR PONTE
VICENTE RISCO RAMÓN CABANILLAS ASOREY

Rezoque en barro do retrato feito ao viciolista pontevedrés Manuel Quiroga (1920). O barro pasouse posteriormente a pedra e está hoxe nun monumento diante da Facultade de Belas Artes de Pontevedra.

JOSÉ PUENTE CASTRO ANTONIO ELEZGUI ASOREY

Homenaxe a Asorey no mosteiro de Sobrado dos Mouros por gañar a segunda medalla na exposición nacional de Belas Artes de Madrid pola obra "O tesouro" en 1924. Están presentes na homenaxe sobre todo persoas relacionadas coa Universidade de Santiago, coa que Asorey leva vinculado desde que recibiu a praza de escultor trasládase na Facultade de Medicina en 1918. Recoñecéase ben o médico José Puente Castro e o deano da Facultade Antonio Elezgui.

Esta vinculación de Asorey coa Universidade compostelá véase tamén nos numerosos encargos que recibiu despois, como esta Lapida ao Reitor da Universidade de Madrid, Rodríguez Cernideiro (1924). Aquí aparece Asorey traballando no briqueiro en barro que despois se fundiu en bronce.

Xuntanza dos membros do Seminario de Estudos Galegos, institución que se creou para fomentar o desenvolvemento cultural e científico de Galicia. Asorey tamén pertencía a ela.

Escultura do San Francisco no obradoiro de Caramonilla en Santiago durante os anos 20. A foto está firmada polo fotógrafo santiagués Rezo, o amigo de Asorey. Esta escultura galega en 1920 a 1ª medalla na Exposición Nacional de Belas Artes de Madrid, o principal certame artístico que se facía en España nesa época.

2011, ano Asorey

I.E.S. Francisco Asorey

Francisco Asorey: unha vida en fotos

Monumento a San Francisco de Asís, realizado entre 1926 e 1930. Alzase na cidade de Santiago de Compostela, en fronte ó convento dos Franciscanos. Foi inaugurado en 1930. A foto é do fotógrafo Chicharro.

Portada do xornal ABC sobre a inauguración oficial do monumento de homenaxe a República de Cuba en Madrid. Foi inaugurado en 1930. A foto é do fotógrafo Chicharro.

Fotografía da escultura da Virxe de Guadalupe, situada en Rianxo a carón da praza de Tanxil. Foi colocada seguramente no ano 1932.

Asorey aliñado na escultura en homenaxe a Curros Enríquez na Coruña.

Inauguración do monumento a Curros Enríquez na Coruña, en 1934. Alíndase o Presidente da República en 1934, Niceto Alcalá Zamora.

Outra vista da inauguración do monumento de Asorey en homenaxe a Curros Enríquez na Coruña.

Homenaxe a Asorey no ano 1959 con motivo do seu 70 aniversario e a súa xubilación na Universidade. A foto fíxose diante do monumento a San Francisco, preto da facultade de medicina onde Asorey traballou. Aparece acompañado polos seus compañeiros e alumnos.

Asorey xunto ó alcalde de Padrón e á donadeira Vila de Rosal de Castro, para levar a cabo un proxecto no que Asorey fíxese unha escultura de Rosal no Paseo do Espolón. Pola falta de recursos Asorey decidiu non facer a escultura que realizou finalmente outro escultor. A foto debe ser de 1950-51.

Asorey xunto ó alcalde de Padrón e á donadeira Vila de Rosal de Castro, para levar a cabo un proxecto no que Asorey fíxese unha escultura de Rosal no Paseo do Espolón. Pola falta de recursos Asorey decidiu non facer a escultura que realizou finalmente outro escultor. A foto debe ser de 1950-51.

Asorey traballando na maqueta para o monumento a Luis Otero no Estadio de Riazor (A Coruña), proxecto que non chegou a realizarse.

Asorey cos donos do pazo de Felizán, o seu fillo e algúns amigos no arco do Pazo. Reunións para concretar datos sobre a escultura que Asorey faría en homenaxe a Caballeros. A foto é de 1958.

Asorey no Pazo de Felizán cos donos do mesmo nun salón do pazo. Joaquín Gil Armada, que aparece de pé, era tamén escultor, amigo e discípulo de Asorey.

Homenaxe a Asorey no ano 1959 con motivo do seu 70 aniversario e a súa xubilación na Universidade. A foto fíxose diante do monumento a San Francisco, preto da facultade de medicina onde Asorey traballou. Aparece acompañado polos seus compañeiros e alumnos.

Asorey traballando no monumento ao astrónomo de Lugo Ramón María Aller Ufía no ano 1960.

Asorey traballando na maqueta para o monumento a Luis Otero no Estadio de Riazor (A Coruña), proxecto que non chegou a realizarse.

Publicación no xornal La Noche da morte de Francisco Asorey, o 2 de xullo de 1961.

Reportaxe sobre Asorey un ano despois da súa morte no xornal La Noche. Na imaxe: O Cristo do Roble tallado por Asorey aos dez anos e O Valeiroado da súa man morta.

Inauguración da escultura de Nalciña nunha praza de Cambados como homenaxe a Asorey no ano 1985.

LA JUNTA DE HOMENAJE AL ESCULTOR ASOREY.

Realizado por 4º de ESO (sección bilingüe)

PAULA ALBA PEREIRO
RAQUEL BLANCO GONZÁLEZ
FERNANDA BRITO GONZÁLEZ
ANTIA CHANTADA BRANTIS
MARTÍN FRANCO INYARRA
PAULA GARCÍA DÍAZ
PAULA GONZÁLEZ NÚÑEZ

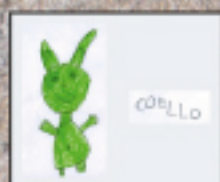
DEL GORRÓN SANTIAGO
MÓNICA GONZÁLEZ ALONSO
XOSÉ MANUEL LÓPEZ
ALBERTO MUEDEIRA CALVO
LARA MUEDEIRA CALVO
MÓNICA MUEDEIRA CALVO
LUCÍA MARTÍN VÍTOR

2011, ano Asorey

C.E.I.P. Castrelo

A ASOREY GUSTÁBANLLE OS ANIMAIS

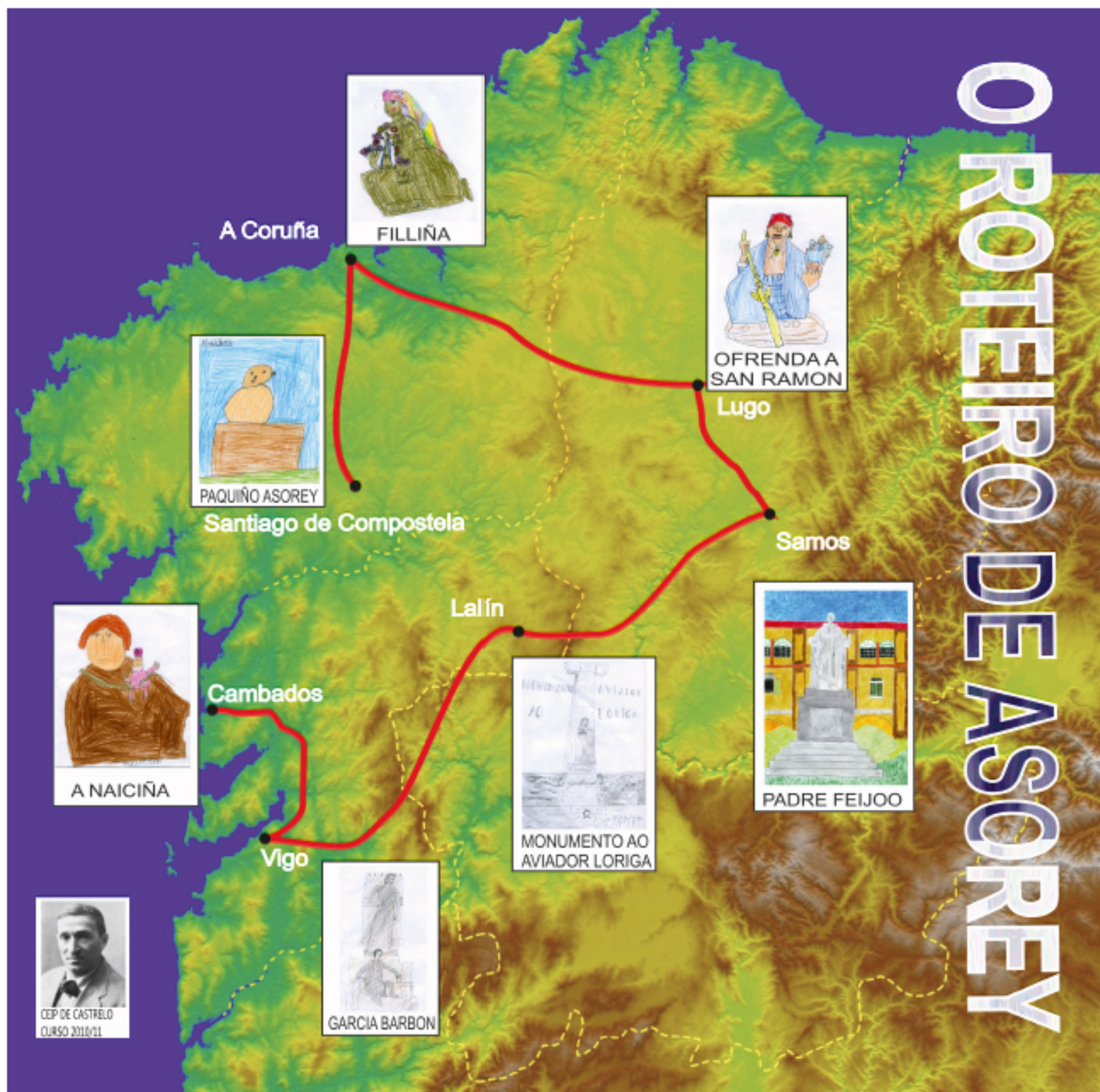

A ver se os atopas nas fotos...

2011, ano Asorey

C.E.I.P. Castrelo

2011, ano Asorey

C.E.I.P. San Tomé

OBRADOIRO DE ESCULTURA “Francisco Asorey”

C.E.I.P. San Tomé
os xoves de 10 a 12
Aula 5º A
Monitor: Jorge Leiro Dozo

Centros participantes:
C.E.I.P. Castrelo, C.E.I.P. Corvillón, C.E.I.P. Enríquez Barreiro
(Vilariño), C.E.P. Antonio Magariños, C.E.I.P. San Tomé,
E.E.I. Da Pastora, I.E.S. Francisco Asorey, I.E.S. Ramón

ILTMO. CONCELLO DE CAMBADOS

2011, ano Asorey

C.E.I.P. Corvillón

LEMBRANDO A ASOREY

A vila de Cambados adica este ano 2011 ao célebre escultor Francisco Asorey, coincidindo co medio século do seu pasamento. Este artista cambadés naceu una rúa do Sol, hoxe coñecida como Praza Asorey, un catro de marzo de 1889.

Co fin de conmemorar este quincuaxésimo aniversario o Concello de Cambados encargou ao coñecido escultor Lucas Miguez unha obra para homenaxear a Asorey.

O resultado podémolo contemplar dende o día 4 de marzo de 2011 no Paseo da Calzada.

Lucas Miguez declarou que é un honor que o Concello lle confiara a tarefa de esculpir a este personaxe tan significativo para a cultura galega.

Lucas Miguez, un home nado en Peinador e afincado en Meis, desenvolveu gran parte dos seus traballos en Estados Unidos e posee numerosas pezas en México e Taiwan. Pero... Lucas Miguez tamén deixou a súa pegada na nosa comarca, en Vilanova o escultor encargouse de dar forma aos protagonistas das historias de Valle-Inclán e, en Cambados, quen non se cruzou coa escultura de Ramón Cabanillas sentada nun banco da Praza do Concello? Esta é a obra máis vista e fotografada da nosa vila.

O escultor Lucas Miguez comezou no seu obradoiro, situado en Meis, facendo a obra en axila, primeiro en tamaño reducido para presentar o proxecto no Concello e, unha vez obtida a aprobación, o señor Miguez realizou a talla nas dimensións nas que hoxe podemos observala.

O seguinte paso consistiu en aplicarlle cera sobre o modelo de tonelada e media de axila para, a continuación, facer unha cobertura ou molde con outros materiais.

Despois, a obra xa trasladada a unha fundición situada en Goñán - Tomiño-, meteuse nun forno, onde se lle aplicou calor provocando a fusión da cera e o endurecemento do núcleo da talla e do molde. No espazo da cera introduciuse o bronce fundido que, ao solidificarse, reproduce a obra. Esta técnica recibe o nome de fundición á cera perdida.

Unha vez retirado o molde aplicásele á talla pátina que protexe o bronce contra os axentes externos que causan corrosión e que lle otorga unha aparencia de antigüidade á escultura.

O artista Lucas Miguez leva traballando profesionalmente na escultura arredor duns corenta anos. Comezou a realizar as súas primeiras obras cando contaba con vinte e un anos, aínda que, como el mesmo afirma, xa de neno surxíu das súas mans algunha que outra obra.

Ao inicio dos seus estudos de Belas Artes en Valencia, ía coa idea de adicarse á pintura sen embargo, unha vez transcorridos algúns anos da súa carreira deuse conta de que lle atraía máis o traballo físico e o volume das formas que lle ofrece a escultura. Completou estudos en Madrid, despois dun breve paso por Sevilla.

A súa obra desenvolveuse en moitos países, Estados Unidos, México, Honduras, China ou Xapón e é que, durante moitos anos traballou nunha multinacional xaponesa que lle brindou a oportunidade de viaxar e poñerse en contacto con outras culturas.

Lucas Miguez mostra preferencia pola utilización de barro para os modelos das súas tallas, antes que outros materiais como escaiola ou barro artificial (aquel que non contén auga), por ser máis agradable e pola facilidade que ofrece para ser moldeado. O que máis lle gusta ao señor Miguez do traballo de escultor é ese primeiro momento de documentación e recollida de información, fotos... Así como a indagación sobre a vida e o carácter do personaxe protagonista da escultura. Este primeiro paso, cobrou especial importancia na escultura de Asorey, xa que Lucas Miguez, ademais de que o coñeceu personalmente, considera ao artista cambadés como un dos mellores escultores galegos de tódolos tempos.

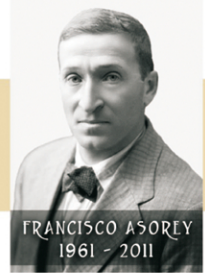
Os nenos e nenas de 5º curso do C.E.I.P. Corvillón agradecemos a Lucas Miguez e ao Excmo. Señor Alcalde do Concello de Cambados o tempo que nos adicaron e a oportunidade de aprender algo máis sobre a nosa vila.

Corvillón - Cambados - Abril 2011

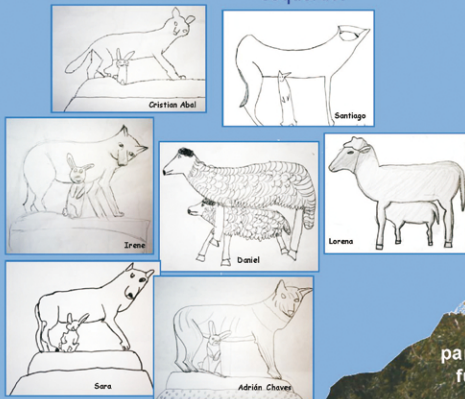
2011, ano Asorey

C.E.I.P. Enrique Barreiro Piñeiro-Vilariño

O monumento érguese coma un gran cruceiro galego, coroado por un Cristo, baixo o que está representado S. Francisco

Como nexo de unión entre a parte dianteira e a posterior, ovellas no lado dereito e o lobo de Gubbio da lenda franciscana no esquerdo.

Foi encargo dos frades franciscanos para conmemorar o VII centenario da morte do seu santo fundador: S. Francisco de Asís. Colocouse a primeira pedra en 1926, durante os actos de celebración do centenario e inaugurouse en 1930.

San Francisco está rodeado de representacións simbólicas dos tres votos da orde franciscana: pobreza, obediencia e castidade ás que aluden os tres nos da corda do hábito franciscano. Á dereita do santo está a pobreza, á súa esquerda a castidade e por detrás a obediencia. Na parte frontal esquerda está o poder e a dereita o pobo.

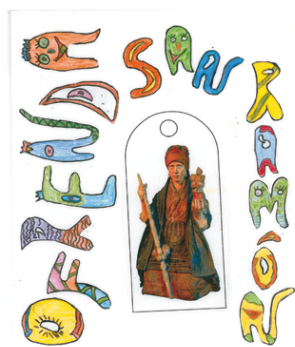
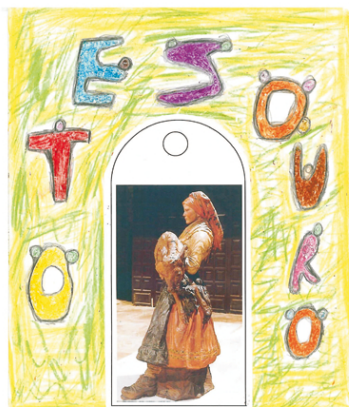
Na parte posterior do monumento pódense ver, á esquerda as Clarisas (orde franciscana feminina) presididas por Sta Clara co cáliz, no centro escudos da orde franciscana e na dereita representación das ordes franciscanas.

Debuxos de 3º ciclo de E. Primaria

2011, ano Asorey

C.E.P Antonio Magariños

FRANCISCO ASOREY
1961 - 2011

2011, ano Asorey

E.E.I. Da Pastora

A Naiciña

'Naiciña' (1922), escultura en madeira políromada hoxe en
paradiso desafiado (posiblemente na Argentina).
Presentouna Asorey á Exposición Nacional de Belas Artes de
Madrid, onde foi moi admirada.

O 12 de decembro de 1965 inauguráronse O MONUMENTO A
ASOREY en Cambados, réplica en pedra da Naiciña feita polo seu
alumno José Cas Lata. A effigie en bronce é do seu amigo e

Centros participantes:
C.E.I.P. Castrelo, C.E.I.P. Corvillón, C.E.I.P. Enríquez Barreiro
(Vilariño), C.E.P. Antonio Magariños, C.E.I.R. San Tomé,
E.E.I. Da Pastora, I.E.S. Francisco Asorey, I.E.S. Ramón

ILUSTRACIÓN DE GABRIEL

2011, ano Asorey

E.E.I. Da Pastora

O Tesouro

Presentada en 1924 na EXPOSICIÓN NACIONAL DE BELAS ARTES de Madrid onde recibe a 2ª medalla. Actualmente é propiedade da familia Luca de Tena.

Centros participantes:
C.E.I.P. Castrelo, C.E.I.P. Corvillón, C.E.I.P. Enriquer Barreiro (Vilariño), C.E.P. Antonio Magariños, C.E.I.R. San Tomé, E.E.I. Da Pastora, I.E.S. Francisco Asorey, I.E.S. Ramón Cabanillas

ALTO VILLAGE DE SANXENZO

2011, ano Asorey

I.E.S. Ramón Cabanillas

A ASOREY

RAMÓN CABANILLAS

PUBLICADO COMO "A F. ASOREY" EN "LA TEMPORADA EN NOSTALGIA" (1, 24-25-2002)

Ditoso o que se sabe guiar polas estrelas!
Ditoso ti que nado baixo o feitoz delas
atopache o sendeiro e acertache a voar
co corazón a arder, nos beizos un cantar!

Cuberto das silveiras e as hedras silenzosas,
a céltiga roseira morría sin dar rosas.
E surdeu "Picariña", o gomo milagreiro
e na mesma ponliña, fillas do mesmo amor,
o sol de cada maio puxo unha nova flor,
até que o derradeiro, abrindo a Edade de Ouro,
floreceu por enteiro na rosa de "O Tesouro".

Ditoso o que se sabe guiar polas estrelas!
Ditoso o que no fondo das íntimas arelas
encontra a nova Vida e a misteriosa traza
dos místicos ensenos da súa enxebre Raza!

Bendito ti que solo, na noite escurificada,
forxando a chave de ouro dende Mateu perdida,
guiado das estrelas, soupeche eternizarte
abrindo a Porta Santa da Catedral do Arte!

APROXIMACIÓNS BÁSICAS Á FIGURA DA MULLER GALEGA NA OBRA DE ASOREY.
REALIZADAS POR ALUMNOS DE 1º DA ESO DO I.E.S. RAMÓN CABANILLAS DE CAMBADOS